

til at forandre min Beslutning om at stemme imod Sagens Overgang til anden Behandling.

Thalbitzer: Ja, den ærede første Landstingsmand for 2den Kreds (Nielsen) har rigtignok henviist mig til, at jeg skulde komme frem med et andet Forslag end det foreliggende; men det er et anderledes indgribende Forslag, som bør udgaae fra Regjeringen, hvis det engang skulde komme frem, saa at vi kunde blive lettede paa den Maade; men jeg vil ønske, at indtil det kommer, maatte denne Bom blive tilladt, og da ville denne og andre Bomme kunne blive nedlagte, naar man udfinder en anden Maade at dække de betydelige Udgifter paa, som Amtsrepartitionsfondet har. Den ærede Landstingsmand udtalte tillige, at Vejudgifterne ikke vare saa betydelige; jeg har liggende for mig Regnskabet for 1857 fra Kjøbenhavns Amtsraad, og der er der anført, at vi i 1857 have givet 45,173 Rd. 69 ø. til de mindre Landeveie, 9,340 Rd. til Hovedveiene. Det er altsaa en Sum af over 54,000 Rd., som Kjøbenhavns Amt giver til Veivæsenet. Jeg troer, at dette, fordeelt paa 9000 Tdr. Hartkorn, er mere, end der nogetsteds bliver givet til Veiene. Derimod har det ærede Medlem sagt, at Thinghuset trækker, og Thinghuset har i 1857 kostet 4,830 Rd. Jeg troer ikke, at det er berettiget at komme her og tale om andre Udgifter, at de ere højere eller kunne komme til Sammenligning med vore Vejudgifter. Dem holder jeg mig til, og jeg troer, at naar Amtet skal have Rettelse i denne Henseende, saa er det retsfærdigt og naturligt, at der paalægges dem en Byrde, som hjælpe os med at slide paa Veiene og nyde godt af dem, selv om de skulde holde en 3—400 Gange, som den ærede Taler anførte, at det vilde gjøre ham ondt, at hans Bekjendte skulde gjøre, for at give de ubetydelige Bompunge; jeg har erklæret og erklærer det endnu, at jeg vilde med Fornøielse være i deres Sted, om jeg kom derved, eller ifald Veien eller Bommen laa paa det Sted, hvor jeg har hjemme. For det store Gode at have en god Veie er det kun en lille Erstatning, man giver ved de ubetydelige Bompunge. Det er dog rimeligere, at de yde Bidrag til

Bedlighedsbelsen, som nyde Godt deraf, end at de skulle gjøre det, som ingen Gavn have deraf. Men naar Amtsrepartitionsfondet maa afholde hele Udgiften, saa bliver den fordeelt paa Mange, der aldrig komme til at benytte den omtalte Veie. Der er sagt, at vi burde holde Licitationerne om; men det troer jeg ikke er forsømt; jeg er rigtignok for Tiden ikke Medlem af Veicomiteen, saa jeg ikke er saa ganske inde i Specialiteterne; men jeg troer, at Comiteen har i den Henseende gjort, hvad den har kunnet, for at holde Licitationerne om. Det kan gjerne være, at vi burde have udført mindre Arbejder for Amtet, men derom ere Anskuelserne meget deelte. Vi have fra mange Steder hørt Besværligheder over, at vi ikke have udført Nok, og jeg maa tilstaae, at vi ikke ere færdige med vore Grundforbedringer trods de høje Udgifter, saa at hvad min ærede Sidermand vilde troste mig med, at vi for Fremtiden ikke komme til at betale Saameget, det maa jeg sammenligne med, hvad der er udtalt i den roestfildste Ständerforsamling, hvor det blev udtalt, at Amtet betaler 5 Rd. pr. Td. Hartkorn, og det er saa høit et Beløb, at man maa antage, at det ikke vil kunne stige. Nu see vi, at det næsten er blevet det Dobbelte, og vi kunne ikke troste os med, at det ikke mere vil stige, thi vore Grundsgrave i Nærheden af Veiene ere udtømte, vi maae derfor bruge hugne Kampesteen, men de, der haves i Eggen, gaae ogsaa med, man maa derfor transportere dem fra fjerntliggende Steder, og de stige derfor højere og højere i Priis — det er jo saa naturligt, at Priisen maa stige, eftersom Forbruget tager til. Man er nu nødt til at bruge det samme Materiale til de mindre Landeveie som til Hovedlandeveiene, og dette er virkelt ogsaa en Byrde for Amtet, som ikke føles i de Amter, hvor der haves Grundsgrave til Behandlingen af de mindre Landeveie. Jeg maa derfor fremdeles anbefale mit Forslag til det høitærede Thing; jeg haaber, at man vil lade det gaae over til anden Behandling, for at man om mulig kunde udfinde een eller anden Maade, hvormed man, om ikke strax, saa dog længere hen i Tiden kunde komme det haardt betrængte Amtsrepartitionsfond til Hjælp, saa at man ikke bliver sat i den Nødvendig-